

EDINOST

Posamezna številka za Trst in okolico 20 v. in, zunaj 30 v. in. Oglasi trgovcev in obrtnikov 20 v. in, tiskarice, zahvalnice, polanice, vabila, oglasi denarnih zavodov 30 v. in, oglasi v letu lista do 5 v. in 30 K, v aka nadaljna vrsta 3 K. Mali oglasi po 8 v. in, beseda, najmanj po 80 v. in. Oglasi sprejema uredništvo Edinosti. Naročnina in reklamacije se pošilja o izključno upravi Edinosti. Uprava in uredništvo oddelka se nahajata v ulici sv. Františka As. 20. — Poštachran. račun 841.652.

Orlando in Jugoslavlani.

»Tribuna« piše, da je bil Orlando najljubšeje povabljen, naj se udeleži razgovora z jugoslovanskimi delegati. Odklonil je, ker drugi sovražniki niso bili pozvani in torej ne gre, da bi se glede Slovencev in Hrvatov delala izjava. Tako je razgovor izgubil očiteljni značaj. »Epoca« naglašja, da je to le epizoda, ki ne kaže na kako nesoglasje med Italijo in zavezniki. Gre le za vprašanje postopanja. — »Corriere della Sera« sodi nasprotno: da postopanje Orlando ne izhaja iz zgolj formalnega razloga, marveč zadevuje stvar samo: pozicijo Italije na konferenci. Pripoznanje Jugoslavije ne more priti poprej, nego se določijo ne meje. Če je domneva »Epoca« prava, potem res ni pripisovati važnosti vseni temu dogodku. Če pa velja to, kar trdi »Corriere« potem pa daja stvar vendar misliti spričo dejstva, da je Orlando odklonil, a da so zastopniki Amerike, Anglije in Francije vendar le sprejeli jugoslovanske delegate vkljub dejstvu, da Jugoslavija in še očiteljno pripoznana.

Nevtralni pasi?

Italijanski »Tempo« se odločno izreka proti temu, da bi se ustvarili nevtralni pasi med spornimi ozemlji, ki bi bili pod nadzorstvom narodov, ki so se nekako udeležili na ona ozemlja, ali menijo, da imajo do njih neke etniške (narodnostne) pravice. S to namero da bi se hotel odbor četvorice nekako izmuzniti pred ljudmi navzkrižji, v resnici pa ne more s tem zadovoljiti nikogar, ki pričakuje od medzavezniške konference načrta za evropski mir za dolgo dobo. Taki nevtralni pasi bi bili — kakor vsa polovična sredstva — le paliativna odredba, ki le hipno ozdravljajo rane, a ne odpravljajo znilavi in razširjajo okuženje. Rečni list sodi, da je to namero četvorice narekoval strah pred boljševizmom na Nemškem ter obžaluje ta strah. Baje naj bi oni štirje možje hoteli, dokler se da kaj pravega storiti — predno pride boljševizem.

Razglas socialističnih zastopnikov.

Iz Rima poročajo 5. »L'Avanti« priobčuje razglas socialističnih zastopnikov. »Stranka ne more, pravi list, ostati nema, ko se odlaga zasedanje parlamenta, ko se v Parizu venomer razpravlja, in željnega miru vendar ni in ni. Konferenca dela že 5 mesecev in ni imela tistih uspehov, ki smo ji vsi od nje pričakovali. Zakaj niso, pravi list, na konferenci zastopani zmagovalci in zmaganci vse države, zakaj ni zastopana velika moralna moč — delavstvo? Na konferenci krojijo usodo sveta — štirje možje. Ententa je vrsta vseh 13 Wilsonovih točk ob tla sedaj, ko ji ni več treba prikrivati svoje prave slike, ki je enaka sliki osrednjih vlad. Nove na ruševinah centralnih vlasti vstale države so le igrača v rokah entente. Francija stega pod krinko strahu pred nemškimi maščevanjem svoje meje do Rena in zahteva saarske rudnike s premogom pod zemljo in z ljudmi nad zemljo samo, da poravnava svoje vojne stroške. Italija omahuje med krivim wilsonizmom in ententnim imperijalizmom, ter sklepa s Francijo dogovore za vzajemno oslombo pri čim večjih teritorialnih pridobitvah. Med Angleško in Ameriko se vidi vedno silno voljo da zopet začnete strašno tekmo za prvenstvo na morju. Velike Wilsonove ideje o mednarodnem izkoriščanju »olonij, so končale s tem, da so kolonije zmaganih doli zmagovalci. Pogodba narodov, na čiji podlagi bi se Evropa pomladila, je postala — smešno nič. Države se miso v vojski ničesar navadile: radi miru, ki se pripravlja v Parizu in ki je enak brestlitoskemu, bo svet vzplamtel v hujši, krvavejši vojni, kakor je bila ta. Ali more, pravi dalje list, ostati proletarijat vsega sveta pri vsem tem ravnodušen? Ali ne mora pomisliti na edino sredstvo splošne stavke, da izrazi pred vsem svetom svojo voljo? Naš cilj je, piše dalje list, prisiliti konferenco v Parizu, da da po svojih obljubah v roke proletarijatu vseh držav eksekutivno moč; za Italijo pomenja to takojšnje ustavno reformo na podlagi čim širše volilne pravice, direktnega zastopanja sindikalnih organizmov, uničbe vsake samovoljne oblasti, odpravo senata, pravico sklicanja parlamenta itd. na način, da dobi vlado v roke narod. — Na ta način bodo narodi vseh držav eden drugemu pomagali in se ne bo moglo zgoditi kakor sedaj, da je v Italiji ekonomična kriza, da stojijo vsa industrijska podjetja, da so delavci vrženi na cesto, če preti le nečloveški stavka rudarjev na Angleškem. Proletarijat vseh držav, a posebno ententnih, pravi list, zahteva, naj se ustavi vojne operacije proti orijentu, in naj možje na konferenci v Parizu hitijo z delom, ker se približuje novo delo, za katero so oni že mrtvi.« — Sledijo podpisi.

Italija dobi 200 lokomotiv.

Iz Spa se poroča z dne 5. aprila: Francija bo poslala Italiji 200 lokomotiv, del tistih 5000 lokomotiv, ki jih je morala Nemčija po premirnih pogojih oddati. 100 lokomotiv je že pripravljeno za odhod.

Pomankanje živl v Evropi.

Reuterjeva agencija (angleška) je prejela od oficijelne strani: Ni res, da bi blokada ovirala preskrbovanje evropskih dežel z živil, kajti blokada ne ovira prav nič. Vodite jo dve medzavezniški organizaciji, pri kateri sodelujejo zastopniki Anglije, Francije, Amerike in Italije. Vrhovni svet — kade ima svoj sedež v Parizu, odbor

blokade zaveznikov pa v Londonu. Glede živl odloča vrhovni gospodarski svet v Parizu. Ta oblast določa, koliko živl naj gre prijateljskim, nevtralnim in sovražnim narodom, kjer je pomankanje na živilih. Oblasti, ki so na čelu blokade, so nemudoma pritrdile vsem odredbam vrhovnega gospodarskega sveta, da se prisloži na pomoč Evropi, kjer je potreba. Niso torej ukrepi oblasti blokade, ki so zakasile dopušljanje pomoči, marveč težave pomorskega prevažanja, finančne težave in tiste, ki izhajajo z pomankljive organizacije dežel, ki so v potrebi.

Poljaki ne bodo izkrcali svojih čet na Gdanskem.

Pišajo iz Berlina dne 5. t. m., da so v petek podpisali dogovor med Fochom in Erzbergerjem glede prehoda poljskih čet čez Nemčijo. Čete se ne bodo izkrcale v Gdanskem. Nemci so predložili tri poti, pot čez Ščelin, Kraljevi Gradec in Koblenec. Transport poljskih čet bo začel 15. aprila in bo trajal 2 meseca. Maršal Foch si pridrži uporabo 16. točke premirne pogodbe v slučaju težkoč, ki jih nemška vlada ne bi mogla odstraniti.

General Hafler na Dunaju.

Iz Pariza poroča 5. aprila: Nocoj odpotuje na Dunaj kot posebni poslanik bivši vojaški ataše pri francoskem poslaništvu na Dunaju.

Ogrski boljševiki zapustijo Dunaj.

Iz Bazilaja poročajo z dne 5. aprila: Državni kancelar na Dunaju je na pobudo neke zav. komisije poslal ogrski vladi nošo, naj takoj odpokliče boljševiške agitatorje z Dunaja.

Boji z boljševiki.

Iz Londona poročajo 5. t. m.: Boljševiki so dne 2. t. m. napadli anhangelsko fronto, toda brez uspeha. Bili so odbiti in so imeli izgube. Naše izgube so neznatne.

Cottin se ne bo pritožil na kasacijsko sodišče.

Iz Pariza se poroča 5. t. m.: Cottin se noče vzklicati na kasacijsko sodišče proti smrtni obsodbi.

Zavezniške čete v Murmaniji in Arhangelsku so v težkem položaju.

Iz Londona poročajo, da je prejela Reuterjeva agencija in formacije, glasom katerih, dela položaj zavezniških čet v Murmaniji velike skrbi. Ali naj se te čete umaknejo, iz tega odločka, ali pa ojačijo: to je vprašanje velike pomembnosti. En oddelek ameriških čet na krovu ameriških križark je že odpotoval proti Murmaniji in sledil mu bo skoro drug angleški oddelek. Kar se tiče položaja v Arhangelsku, je naglasiti, da bodo zavezniške čete v prihodnjih dveh mesecih še izolirane od ledu, da v tem boljševiki izvedejo odločen napor, da jih potisnejo do morja. Sovražnik razpolaga z večimi močmi, nego so naše, in ima še to prednost, da se na obrežju Dvine v tem odseku led hitreje topi na njegovi strani, nego pa na naši. Računati je torej, da bodo imele zavezniške čete najtežavnejšo nalogo. Absolutna potreba je torej: ali da se ojačijo, ali pa umaknejo. Jasno je, da se pristanišče v Murmaniji, osvobojeno od ledu, ne more izprazniti prej, nego se čete umaknejo iz Arhangelska. Zavezniki imajo v Arhangelskem prednost v osebi vrhovnega poveljnika, generala Froudeja, ki je energičen mož z znatno inicijativo. Treba izrekat hvalo vztrajnosti čet, sestavljajočih prvi angleški oddelek, ki je bil v minolem poletju poslan v severno Rusijo. Ker je bila tedaj velika potreba moštva za zapadno fronto v oni dobi, se je moral oni oddelek sestaviti skoro izključno iz moštva nižjih kategorij. Vendar prenašajo z velikim pogumom in bravuro vse pomankanje in spomine na severno zimo in na sovražne napade.

Življenje bivšega nemškega cesarja

Angleški pisatelj Herold piše o bivšem nemškem cesarju: Cesar ni, kakor se splošno trdi, potr in bolan človek. Res je, da so mu lasje osiveli in ga dolga brada (pustil jo je rasti) dela za 10 let starejšega, ampak v očeh mu gori še vedno stari ogenj, in glas ima še vedno staro moč. Že nekaj tednov sem se več ne spreheja po okolič. Po zajtrku se spreheja po parku in po sprehodu še kaj je, potem hodi v spremstvu mladega nemškega stolnika po hodniku. Zelo ljubi družbo tega stolnika, ki je živahen, mlad in se zna pogovarjati z njim, kakor sam hoče. Ko je ubežal iz Nemčije, je bilo z njim 65 spremnih, a sedaj so z njim še samo trije plemenitiši in cesarica, ki ima samo eno dvogno damo. S cesarico sta se zelo zblížala. Vedno sta

skupaj. Imata isto spalnico, na ognjišču sedita skupaj: on čita, a ona plete. Cesarico prime večkrat srčna bolezen, in takrat ji Viljem streže. Razum še 2 sprehodov cesar ves dan čita, piše ali pa spi.

All v spoazumu, ali na razvalinah!

Takozvani »špartakizem« se je mogočno vspel v Nemčiji po zlomu imperijalizma. Stremi po združenju z ruskim boljševizmom. Skupno z ruskim boljševizmom bi hotel organizirati svetovno revolucijo, ker ta edina da more prinesiti Nemčiji svobodo.

Ideologija špartakističnih duševnih voditeljev je približno ta-le: Zmagovalec je položil nogo na grlo Nemčije. Njen organizem ne more več dihati in ne živet. Iz-pod tega pritiska in gnotnih udarcev, ki se napovedujejo, ni drugega izhoda, nego zrevolucioniranje vsega sveta, v prvi vrsti pa zmagonosnih ententnih držav. Svetovni prevrat naj sirmoglavi in ugovorbi imperijalizem v deželah zmagovalcev. Državno krmilo naj preide v roke ljudskih mas, silih vojne, zmag in nasilja. Pridejo naj na površje sloji, ki nočejo ne maščevanja, ne ugnobitve sovražnika, temveč pravega resničnega mira. Ko se to zgodi, napoči nova doba za človeštvo: doba enakopravnosti in svobode za vsa človeška plemena.

Ta ideologija je v podlago boljševiškem gibanju v Nemčiji. In pripoznano bodi: ni nemara ali fantastična. Je po svoji koncepciji velika in izhaja iz svetovnopoličnega položaja: iz obupa Nemčije. Zato je vabljiva za ta, nekdanj tako ponosni in čvrsti narod. Danes doživlja Nemčija sramoto in poniževanje, ki je v njeni zgodovini nikoli brez primere. Nekdaj steher reakcije, taborišče oboroženega samodržstva, vidi danes Nemčija v svetovni ljudski revoluciji svojo edino rešitev! Špartakisti bi hoteli provocirati entento, jo zvaliti v notranjost dežele, računajoč, da na ta način napolnijo protirajoče vojske z boljševiški idejami. Nemčija bi bila sicer pohojena, toda mase ententnega vojaštva bi zanesle semena revolucije v svoje države.

Čim večji bo pritisk, ki ga bo izvajala zavezniška konferenca v Parizu na gospodarsko in finančno življenje Nemčije, tem večje bo število tistih, ki se vržejo boljševizmu v naročje. Ni izključeno, da bo svet prej ali kmalu razdvojen v dva tabora: na oni strani Rusija in Nemčija s svojimi boljševiški pripadniki v državah entente same, na drugi strani pa ostalo človeštvo.

Računati moramo z možnostjo, da bodo sklepi mirovne konference v Parizu iluzorni, da ostanejo le duhoviti — kos papirja, ki ne more prinesiti človeštvu ne miru, ne obrave. Ni izključeno, da bo mirovni sklep v Parizu pomenjal začetek nove borbe, ki bo razdvajala ozobraženi svet do njegovega tragičnega poloma. Na razvalinah vsega obstoječega, na pogorišču evropske civilizacije bi potem narodi — vsi premagani, vsi uničeni brez izjeme — začeli še le polagoma graditi svoje novo družabno in državno življenje.

Ali je vse to neizogibno? Ali je zapisan človeštvu neizbežen zakon, da se mora prej uničiti, da mora poprej izpremeniti najlepši del sveta v puščavo, predno začne živet znova v miru in redu? Po našem naziranju bi se mogla ta katastrofa preprečiti s pravičnim, demokratičnim mirom na podlagi samoodločbe narodov! Le mir brez nasilja, brez pretiranih vojniških odškodnin zamore zaustaviti boljševizem, ki se vali kot temen obup preko sveta. Če se ideje, ki jih je porodila vojna, ne urezajo v Parizu, se uresniči beseda Benedikta XV., da pomenja ta vojna — samomor Evrope.

Ljudje z predvojnimi glavami ne sodijo več

v naš čas, čeprav so še telesno v njem. Veliko našega je naprtla zgodovina Wilsonu, da se mora boriti z mumijami iz dobe, pokopane za vse čase. V svetovni vojni so se pojavile mumi, ki jih ne spravi iz sveta nihče več. Utemeljene so v razvoju zgodovine in breznačno bi bilo vsako delo, ki bi jih hotelo zaustaviti.

Našemu času je pripadla naloga, da uresniči narodnostno načelo v njegovi celoti in da le potem odpravi med probleme prošlosti. Tako se odpre šele pot za druga, socialna in gospodarska vprašanja, ki čakajo svoje rešitve. Ta le in pa problemi svetovnega naziranja bodo v prihodnjih časih skoro izključni predmet javnih bojev. Narodnostni spori bi bili v oviro za nadaljni razvoj. Zato se mora načeli narodnosti in samoodločbe izvesti na vsej črti. Če se to ne zgodi s Parizom, se zgodi — brez njega.

Nadalje naj se izvrši v našem času likvidacija militarizma. Vojno bo smatralo človeštvo odsej za sramoto, nevredno človeškega čustvovanja. Organizirani union, kot sredstvo za uravnavanje razmer med državami, naj izgine iz mednarodnih odnosov. Češčenje Cezarja, Hanibala, Hindenburga, bitk in vojaških činov naj izgine iz šol in na izpraznena mesta naj stopijo misleci, svetovalci, duševni veliki, resnični dobrotniki človeštva. Te likvidacije militarizma ne zaustavi nikdo. Odpraviti se mora potreba razpravljanja o strategičnih mejah.

Treffe načelo, ki zmaga v našem času, je demokratizem in noben razsoden človek ne dvomi več na tem, da se urebniki povsod.

To je skupina misli, ki se je zasedla v mišljenje in čustvovanje ljudstva. Kdor pozna zgodovino družabnih gibanj, njih pomen in njih silo, ve, kaj pomenja to. Naloga politikov je, da tem težnjam delajo poti, da jih uravnavajo in jih vanjujejo pred zablodami. To je vse, kar imajo in kar sploh morejo napraviti. Vprašanje ni torej: ali se uresniči ideje, ki jih je rodila vojna? — marveč: kdaj in kako se uresniči? V rokavi državnikov v Parizu je, če naj se to zgodi v miru in sporazumu, ali pa na — razvalinah Evrope?!

Slovanska duša.

Duša slovanska vsebuje vse pogoje, potrebne plodni energiji izvorne civilizacije. Na tem ne izpreminja nič dejstvo, da drugorodci v svojem duševnem razpoloženju prezirajo, ali pa tudi ne poznajo teh pogojev slovanske duše. Včasih, ko so tako nanesti dogodki in se to zdi umestno, je sicer tudi kako slovansko pleme — kako bi rekli? — v modi. Tako v teh časih Čehi-Slovaki med nasprotniki Nemčije. Ali, koliko jih je med njimi, ki bi kmali le rahlo idejo o veličini katkega Vrhliškega, Macharja, Kvapila? Vprašajte jih le, pa boste videli, kako se bodo meli oči v svoji — mevednosti! Govorite jim o Poljakih. Vse, kar vam utegnelo reči, bo kaka beseda o popularnem in svetovnoznanim romanu »Quo vadis«. Da bi globlje poznali Slovane, njihova duševna svojstva in njihovo snovanje — o tem ne more biti niti govora. Zgodovina Srbov in Hrvatov je bogata na dramatičnih razvojih, junaštvih, strašnih katastrofah, tragičnem molku stoletnega suženjstva, poniženja mučeništva in poznejega zopetnega vzdravljenja, novih bojih, ki so končno doveli — n. pr. pri Srbih — do epopeje odrešenja. A koliko je drugorodcev, ki bi res poznali vso to zgodovino?!

Jugoslovani imajo tradicionalno literaturo, obilujočo na biserih prave lepote. Tu se vami n. pr. naše narodne pesmi, ki jih je toliko občudoval n. pr. namški duševni zakladi, ki jih je naš narod tako lepo, tako čustveno povil v svoje pripovedke, prisojice, vsebuječe najvišje sentence. Imamo pesnikov prve vrste, ki imajo le ta greh na sebi, da ne pripadajo kakemu večjemu narodu. Ako bi, bi jih cenil in slavil ves svet. Imamo svoje jugoslovanske Atene, Dubrovnik, ki je bil središče in žarišče kulture že v davno minulih časih; beležimo neizmerno svoto dela in snovanja za evropsko civilizacijo. Ali ogromna večina ne pozna vsega tega, in le malo jih je, ki vedoma — prezirajo vse to.

Imamo genialnega umetnika evropskega slovesa — kiparja Meštroviča. Tega poznajo pač posebno tudi na drugorodnem jezgu Evrope, ali ne vzpenjajo se tako visoko, da bi ga — razumeli, ker ne razumejo miljeja, iz katerega je izšel. Svobodno jim: naj le prezirajo! Ali, to ne izpreminja nič na dejstvu, da duša slovanska stremi po vzvišenih ciljih, po bodočnosti, v kateri bo mogla vse svoje vrline staviti v službo vsečloveških idealov, kakor je že v minulosti skozi stoletja živela sebi in svoj lastni razvoj v obrambo evropske kulture in civilizacije.

Slovan je na sploh velikodušen, mehke naravi, človekoljuben. Te čednosti dišijo tudi najširše sloje slovanskega prebivalstva. In priznal jih je že tudi marksistični prosvetilec drugorodec. Tako Italijan Fashinotti, ko je proučeval običaje Slovanov Istre. Naravnost pravi: »Hvali je njihov jezik, priznava, da ni velike razlike med narčjem in narečjem, in govori predhodke, ki pravišajo interlingvost Slovanov. V neki študiji o slo-

vanski poeziji priznava Dall' Ongaro, da je slovansko pleme »sladko, gibko, velikodušno in heroično, ne da bi bilo brutalno, došlo na zemljo, le da ljubi in peva«.

Puščamo na strani laskavo sodbo, ki jo je izrekel Cavour o Slovanih; puščamo na strani visoko ceno, ki so jo prisodili v Italiji Tommase-u, ki je bil tudi slovanskega pokolenja in je tudi čutil s slovansko dušo: ugotovljamo le, da vzlic vsemu in vsemu obstoji danes že celo literatura avtorjev svetovnega slovesa o slovanski duši.

Domače vesti.

Zborovanje »Učit. društva« bo v torek 8. t. m. ob 5 pop. v slov. šoli na Acquedotto, se sledečim dnevnim redom: 1. Sestava novih šolskih knjig. 2. Razno. Da nihče ne manika! — Predsednik.

Konjsko meso od kr. vojske se bo prodajalo danes, 7. aprila 1919, brez kosti po K 720, s kostmi po K 520 kg v sledečih mesnicah: Istria 67, Alfieri 13, Barriera vecchia 29, Massimo d'Azeglio 5, Scoglio 111, Settefontane 35, Foscolo 28, Barbacan 3, Caprin 8, Lazzaretto vecchio 31, Boschetto 36, Media 52, Bramante 8, Media 19.

Avto jo je podrl. Včeraj je v ul. dell'Istria podrl avto 4letno Fani Peroso; uboga deklica je si le zlomila črepijo in je ostala mrtva na mestu. Telefonirali so rešilni postaji, toda zdravnik, ki je takoj prišel na lice mesta, ni mogel ugotoviti drugega kot smrt uboge deklice. Truplo so prepeljali v mrtvašnico pri sv. Justu. In zopet avtomobil! 50letnega Aleks. Panzarija je podrl avtomobil in ga precej težko poškodoval. Na rešilni postaji so mu podali prvo pomoč.

MALI OGLASI

Raznovrstni semenski fižol in vsa druga travna, detlja in zelena semena prodaja tvrdka Sever & Comp, Trst, u. delle Poste 1. P173

Zobozdravnik DR. O. MORPURGO
v Trstu, ul. Gianbino Rossini 12 vogal ul. delle Poste
Izdiranje zobov brez bolečin. Plombliranja
Umetni zobje. Umetni zobje.

Zaloga ur in zlatanine
na veliko izbero se dobi pri A. POVH, v Trstu,
Barriera vecchia štev. 3.

Zobozdravnik Dr. Mraček
Trst — Corso 24 — I. n. — Trst.
Ordinira od 9—12 dop. in od 3—6 pop.
Brezbolestno izdiranje zob, plombliranja in umetni zobje.

Prodaja se po najnižjih cenah:
**Vino belo in črno, žganje,
rum, konjak, špirit in
janež.**

APOLLONIO, Trst, ulica Amalia št. 10

Vino in žganje
vsake vrste

se po najnižjih cenah dobi a pri dobro
znani tvrdki in zalgi vina

GRADIŠAR & DONEFACIĆ

Trst, Riva Nazario Sauro št. 2
(nasproti Molo Sanità)

Posilja se na vse kraje. Za gostilničarje in trgovce z vinom, na deželi in okoli izven carinske črte posilja se vino naravnost iz skladišča transito molo Sanità.

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu
reg. zadr. z neom. jamstvom

ul. S. Frančiška Asiškega št. 20 II. nad.
sprejema hranilne vloge
od 1 K dalje ter jih obrestuje po

3%

Tigovcem otvarja tekoče č.
kovne račune. — Posoja hra-
nilne pušice na dom. — Rentni
davek plačuje iz svojega.

Daje posojila po najugodnej-
ših pogojh na vknjižbe, na
osebno poroštvo, na zastave
vrednostnih listin.

Uradne ure vsaki dan izvzemši nedelj
in praznikov od 8 do 1.

Josip Struckel

Trst, vogal Maria Teresa-S. Caterina.
Novi dohod, velika izbira volnenega
blaga za moške in ženske. — Blago za
suknje, žamet, barhent, svile in velika izbira

KOŽUHOVIN

ter raznih predmetov za okras oblek. Vse
poznanih konkurenčnih cenah.

Oglase in osmrtnice sprejema Inzeratni oddelek Edinosti.
ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, pritličje.

JADRANSKA BANKA
— TRST —

Via Cassa di Risparmio 5 - Via S. Nicolò 3.
Podružnice: Dunaj, Dubrovnik, Kotor, Ljub-
ljana, Metković, Opatija, Split, Sibenik, Zadar.
Ekspozitura: Kranj.

Obavlja vse v bančno stroko spada-
dajoče posle.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči
račun

in v lirah in kronah
po najkulantnejših pogojih.

— Uradne ure blagajne od 9 do 13. —

Ljubljanska kreditna banka
Podružnica v Trstu.

— Centrala v Ljubljani. —

Podružnice: Celje, Celovec, Gor. ca, Sarajevo,
Split.

Delniška glavica: K 15.000.000. .
Rezervni zakladi: K 3.500.000. .

Obavlja vse v bančno stroko spadajoče
posle. — Sprejema vloge: na knjižice, ter
jih obrestuje po 3%, na tekoče račune
v kronah in lirah, po najkulantnej-
ših p. gojih. — Izvršuje **horzna naloge**.

Tel št. 5 18. — Blagaj a je odprta od 9-13.